

Докато дойде до съвършенство въ работата си, човѣкъ постоянно трѣбва да се корегира. Така трѣбва да постѣпва човѣкъ и по отношение на живота си, да изправя своитѣ мисли, чувства и постѣпки непрерывно. Докѣде е дошълъ въ своята вътрешна работа, той ще познае по своето лице.

Сега, като говоря така, азъ имамъ предъ видъ ония ученици, на които съзнанието е пробудено. Тѣ иматъ вътрешна връзка съ мене. Тѣ сж въ моето съзнание, и азъ — въ тѣхното. Който иска да знае, ученикъ ли е или не, той трѣбва да си отговори на въпроса, живѣе ли въ съзнанието на Бога, и Богъ присѣтствува ли въ неговото съзнание. Това значи, да имате връзка съ Бога. Щомъ имате тази връзка, животътъ ви ще се осмисли. Само при това положение човѣкъ коренно ще се преобрази, и противоречията въ живота му съвършено ще изчезнатъ. При свѣтлината на този животъ, вие трѣбва да изучавате опитноститѣ на миналитѣ вѣкове, опитноститѣ на вашитѣ по-стари братя, които и до днесъ още сж живи и взиматъ участие въ вашия животъ. Ако срещнете нѣкой светия на пѣтя си, той ще ви каже: Преди хиляди години азъ бѣхъ пакъ на земята, минахъ презъ мѣчнотии, презъ които и вие минавате, и ги разрешихъ по еди-кой си начинъ. — Може би тогава условията да сж били по-добри. — Условията и днесъ, и тогава сж били еднакви, но методитѣ за раз-